

تعداد
افغان‌هایی که
گفته‌اند آنها از
جان خود بیم
دارند از زمان
شروع این
پژوهش در سال
۲۰۰۶ به بالاترین
سطح خود (۶۸
درصد) رسید

نظرسنجی از افکار عمومی در سراسر کشور سطح خوش‌بینی مردم نسبت به جهت‌گیری کلی کشور و اعتماد به دولت در سال ۲۰۱۵ به پایین‌ترین سطح خود در یک دهه گذشته رسیده است. نسبت کسانی که معتقدند دولت ملی خوب کار می‌کند، از ۷۵ درصد در سال ۲۰۱۴ به ۵۸ درصد در سال ۲۰۱۵ کاهش یافت. نسبت افغان‌هایی هم که از روند دموکراتیک (مردم‌سالارانه) رضایت دارند، کاهش یافت و از ۷۳ درصد در سال ۲۰۱۴ به ۵۷ درصد در سال ۲۰۱۵ رسید. از جمله دلایل بدبینی مردم افغانستان بدتر شدن اوضاع امنیتی، بیکاری و فساد است. تعداد افغان‌هایی که گفته‌اند آنها از جان خود بیم دارند از زمان شروع این پژوهش در سال ۲۰۰۶ به بالاترین سطح خود (۶۸ درصد) رسید. در پژوهشی جدیدتر نشانه‌های کمی از بهبود اوضاع به چشم می‌خورد. در پژوهشی آماده توسط دیده‌بان صداقت افغانستان (دیده‌بان صداقت افغانستان ۲۰۱۶)، به نقل از دیده‌بان صداقت افغانستان الف (۲۰۱۶)، در حال حاضر بیش از ۶۷ درصد مردم افغانستان بر این باورند که حکومت وحدت ملی برای رسیدگی به مشکلات عمده در افغانستان به اندازه کافی کار نکرده است و حدود ۷۴ درصد معتقدند در زمینه کاهش فساد در هیچ یک از نهاد های دولتی پیشرفتی حاصل نشده است.

دامنه و اشکال فساد

در دهه گذشته فساد در تمام ارکان کشور افغانستان نفوذ کرده و فساد فراگیر بر توانایی این کشور برای حفظ امنیت شهروندان و ایجاد درآمد کافی برای ارائه خدمات عمومی تأثیر منفی اساسی گذاشته است (دیده‌بان صداقت

افغانستان الف ۲۰۱۶).

شاخص ادراک فساد سازمان شفافیت بین‌الملل در سال ۲۰۱۵، در بین ۱۶۷ کشور افغانستان را در رده ۱۶۶ قرار داده و در مقیاس صفر (برای بسیار فاسد) و ۱۰۰ (بسیار سالم) امتیاز ۱۱ را به افغانستان داده است. فقط اوضاع سومالی و کره شمالی از افغانستان بدتر است. شفافیت بین‌الملل (۲۰۱۶a).

همچنین افغانستان در شاخص‌های حکومتداری جهانی بانک جهانی همواره امتیاز ضعیفی را کسب کرده است. این کشور در سال ۲۰۱۵ در مقیاس صفر تا ۱۰۰ کنترل فساد، رتبه ۵ را گرفته که نشان‌دهنده بهبودی بسیار جزئی نسبت به سال‌های ۲۰۰۵ و ۲۰۱۰ است که افغانستان فقط یک امتیاز داشت. همچنین با افزایش امتیاز از ۳ در سال ۲۰۰۵ به ۵ در سال ۲۰۱۰ و ۱۳ در سال ۲۰۱۵ (بانک جهانی ۲۰۱۵) بهبودهایی در کیفیت نظارتی دیده می‌شود. با این حال امتیاز افغانستان برای موفقیت در زمینه حاکمیت قانون، ثبات سیاسی و فقدان خشونت و تروریسم در ۱۰ سال گذشته بین یک و دو از ۱۰۰ بود.

این یافته‌ها با تجارب خود افغان‌ها همخوانی دارند. نظرسنجی عمومی سال ۲۰۱۴ دیده‌بان صداقت افغانستان نشان می‌دهد پس از ناامنی فساد بزرگ‌ترین نگرانی مردم افغانستان است. در سال ۲۰۱۴ حدود ۱.۹ میلیون دلار و در سال ۲۰۱۲ حدود ۱.۲۵ میلیون دلار رشوه پرداخت شد. تعداد افرادی که گزارش داده‌اند رشوه پرداخته‌اند از ۱.۶ میلیون به حدود ۲ میلیون نفر افزایش یافت که رشد ۲۵ درصدی را نشان می‌دهد. در حالی که میانگین پرداخت رشوه از ۱۹۰ دلار در سال ۲۰۱۲ به ۲۴۰ دلار در سال ۲۰۱۴ رسید، میانگین تعداد رشوه‌های پرداخت شده تغییری نکرد (دیده‌بان صداقت افغانستان، ۲۰۱۴).

همچنین در بلندمدت به طور گسترده‌ای مشخص شد مقیاس فساد در دوره پس از سال ۲۰۰۱